

Универзитетска библиотека у Крагујевцу

Милутин Бојић
(1892-1917)

Електронски каталог изложбе

Крагујевац

новембар 2017.

Универзитетска библиотека у Крагујевцу

*Поводом сто година од смрти
Милутина Бојића, српског песника,
драмског писца, позоришног
рецензента и преводиоца,
Универзитетска библиотека у
Крагујевцу је на основу грађе из свог
фонда приредила изложбу.
Електронски каталог изложбе садржи
биографске податке, попис дела и
литературе са сигнатурама.*

Милутин Бојић
(1892-1917)

Аутор

Љиљана Станимировић

Скенирање и обрада фотографија

Љиљана Станимировић

Уредник

Весна Абадић

МИЛУТИН БОЈИЋ
(1917-2017)

Милутин Бојић рођен је 7. маја 1892. године у Београду. Његов отац, Јован доселио се у Београд из Земуна за време босанско-херцеговачког устанка. Јован Бојић је био обућар-папуџија. Мати, Софија Богојевић је потицала из imuћне занатлијске породице из Панчева. Имали су петоро деце, три сина и две ћерке. Милутин је био најстарији. Још у основној школи (похађао је Палилулску школу) показао је велику обдареност и задивљујућу ерудицију. Да рано заволи књигу, на Милутина су утицали Стеван Сремац и његов брат Јован, који је био ожењен Милутиновом тетком по оцу. Јован Сремац је први уочио Милутинов песнички дар и заједно са братом Стеваном подстицао је његов развој и улио му љубав према позоришту и позоришној уметности.

РОДИТЕЉИ МИЛУТИНА БОЈИЋА

*МИЛУТИН БОЈИЋ СА СЕСТРАМА
И БРАЋОМ*

*МИЛУТИН БОЈИЋ СА БРАТОМ
ДРАГОЉУБОМ, 1910.*

ПАЛИЛУСКА ШКОЛА

СТЕВАН СРЕМАЦ

По завшеној основној школи, школске 1902/1903, Милутин Бојић се уписује у први разред реалног одсека Друге београдске гимназије. У другом разреду историју му је предавао Стеван Сремац, који је био романтични заљубљеник српке прошлости.

Школске 1907/1908 године, на иницијативу ученика виших разреда, у школи је основана Литерарна дружина. Најактивнији члан дружине био је Милутин Бојић. Тада је настала његова драма у стиху „Деспот Лазар“ (рукопис те драме се чува у Народној библиотеци Србије). Као одличан ћак, без и једне четворке Бојић је редовно добијао похвале од наставничког већа.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ, БЕОГРАД

САНУ, ЗГРАДА У БРАНКОВОЈ 15

Крајем XIX века у културној историји Србије почело је ново раздобље. Оснивају се научне и културне установе и покрећу књижевне новине и часописи, што је допринело подизању нивоа културе и начина живота у Србији. Историјски догађаји допринели су буђењу националне свести код нашег народа, посебно код омладине - крај династије Обреновић и почетак буржоаско-демократског парламентаризма, прослава стогодишњице српског устанка 1904, комитски покрет у Старој Србији и Македонији ... Сви ови догађаји допринели су бујању родољобивих осећања, како код интелигенције, тако и у широким народним масама. У таквој духовној клими формиран је Милутин Бојић.

АУСТРОУГАРСКА ПРОВИНЦИЈА БОСНА
И ХЕРЦЕГОВИНА И НОВОПАЗАРСКИ
САНЦАК

КАРИКАТУРА АНЕКСИОНЕ КРИЗЕ
У ФРАНЦУСКИМ НОВИНАМА

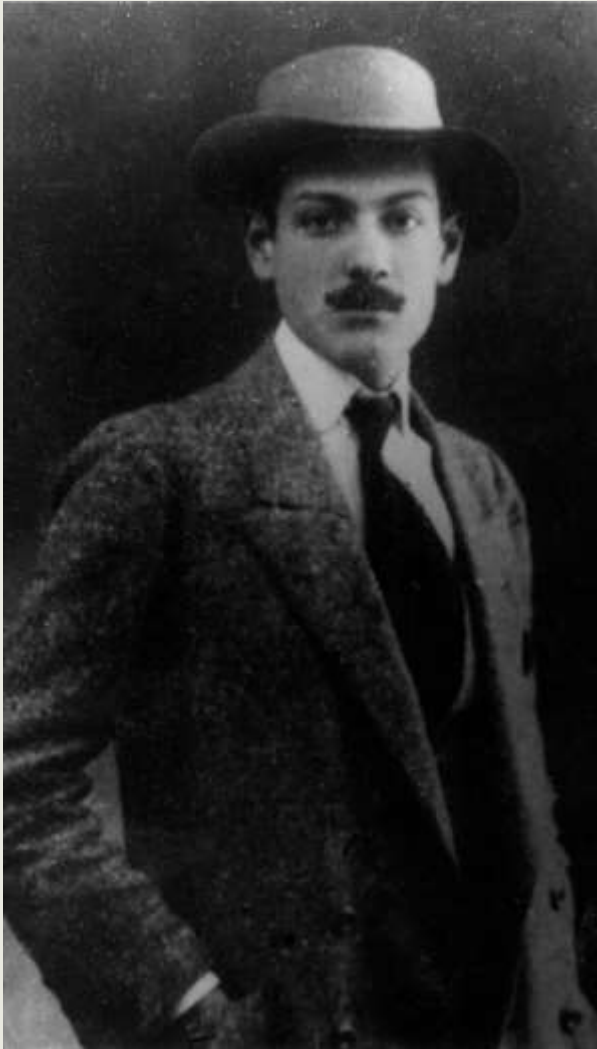
5. октобра 1908. године Аустро-Угарска је извршила анексију Босне и Херцеговине. Овај догађај изазвао је велике немире у Србији. Увиђајући далекосежност последица овог акта и уплашен за своју националну будућност, српски народ је јавно исказивао своје незадовољство. Оно је, нарочито, било изражено код универзитетске и средњошколске омладине, која је, већ шездесетих година XIX века, постала моћан политички и културни чинилац у земљи. Средњошколци старијих разреда формирали су у својим школама добровољачке батаљоне, који су изводили војне вежбе. У Реалци је формиран батаљон од 62 ученика, у коме је био и Милутин Бојић.

Постао је и члан студентског клуба «Пијемонт», који је подстицао зближавање Јужних Словена.

На пролеће 1909. године настава је нормализована. У литерарној дружини Бојић је и даље најактивнији – чита своје радове и песме, учествује у дискусијама...

ЧЛАНАК У НОВИНАМА „НЕДЕЉА“

МИЛУТИН БОЈИЋ КАО СТУДЕНТ

У бечкој „Зори“ излази у наставцима његов есеј о српској драми, а у „Дневном листу“ две песме - „Песма“ и „Хамлетство“. Наредне, 1910. године средњошколски часопис „Венац“ објавио је на ударном месту његову песму „Вране“, која му је отворила врата свих књижевних кругова, часописа и листова. Најугледнији српски часописи - „Дело“, нешто касније „Српски књижеви гласник“, „Савременик“, „Босанска вила“, „Нова искра“ објављују Бојићеве песме на првим страницама.

После завршене Реалке, Бојић се уписује на Филозофски факултет, на метафизичко-педагошку групу, 1. септембра 1910. године.

Редовно посећује предавања и полаже испите, пише песме, драме, позоришне и књижевне рецензије. Задивљујућа је енергија којом Бојић приступа сваком предмету свог изучавања.

1911. године умире му отац и Милутин преузима бригу о породици.

Вране

*Гледао сам дуго како лете вране.
Црне као младост кад у неврат тоне.
У даљини запад каткад блеском плане,
А над њиме сиви облаци се гоне.
Без крика, без циља летеле су вране.*

*Црне, истоветне, страшну причу
зборе,
Како је ужасно с другим једнак бити.
Тишина: пролазност и вечност се боре.
Све крај мене пада у њихове нити.
Ала је ужасно с другим једнак бити!*

*Крик један, пун страсти, зачу се у
ноћи.*

*То вран један крикну. Јато за њим
грну.*

*А он је кликтао, свестан своје моћи,
И водио циљу браћу своју црну.
Тутећи су вране летеле у ноћи.*

*Ја сам задрхтао. Чини ми се тада
Да сам био сличан каквој чедној жени,
Што, пошавши стазом на којој се
пада,
Трза се, а стид јој образе црвени.
Те вечери Воља роди се у мени.*

МИЛУТИН БОЈИЋ (ЛЕВО), СТАНИСЛАВ ВИНАВЕР
И БОРА ПРОДАНОВИЋ, 1911

МИЛУТИН БОЈИЋ СА ПРИЈАТЕЉИМА

ГРАНИЦЕ НА БАЛКАНУ НАКОН ПРВОГ
БАЛКАНСКОГ РАТА

ГРАНИЦЕ НА БАЛКАНУ НАКОН ДРУГОГ
БАЛКАНСКОГ РАТА

8. октобра 1912. године почео је Први балкански рат, који је окончан Лондонским мировним уговором 30. маја 1913. године. Месец дана касније Бугарска је, без објаве рата, напала српску војску код Брегалнице. Ова битка означила је почетак Другог балканског рата. Бугарска војска поражена је од српске у бици на Брегалници, и затражила је примирје већ 20. јула. Мировним споразумом који је потписан у Букурешту, Србија је добила источни део Вардарске Македоније.

За време балканских ратова Милутин Бојић је био распоређен за писара у XVIII резервној болници при касарни Седмог пешадијског пука. На позив српске владе и Црвеног крста Србије у нашу земљу долазе стране санитетске мисије. Са екипом чешких лекара дошла је и чешка књижевница Хелена Малиржова, као добровољна медицинска сестра и дописник чешких листова.

HELENA MALÍŘOVÁ
(ХЕЛЕНА МАЛИРЖОВА)

РОМАН A SRDCE NEMA STANI
(СРЦЕ НЕМА МИРА)

Између младог песника и чешке књижевнице догодила се романса. Бојић је Малиржовој испевао песму „Зелене очи“, а она је њему посветила најлепше странице свога романа „Срце нема мира“ (*A srdce nema stani*). Поред овог романа Малиржова је своје доживљаје из Србије описала и у романима „Пепео“ и „Три и једна“.

Бојић путује у ослобођене јужне крајеве и пише путописе, белешке и епиграме, песме, књижевне и позоришне рецензије и историјску драму „Краљева јесен“.

После Другог балканског рата, 10. октобра 1913. године у Народном позоришту у Београду играна је Бојићева драма у стиху „Краљева јесен“, која је претходне године била објављена у Књижевном гласнику. Представа је доживела велики успех.

ЗЕЛЕНЕ ОЧИ

*Прошла си, ноћи, да не дођеш више,
Ноћи сазнања, ноћи искушења,
Ноћи понора, бола и спасења,
Ноћи у којој живци живце пише.*

*Зелени колут зеница пун сање,
Под меком сенком љубичастог
перја,
Превучен прахом стуцаног бисерја,
Завесе крију од призрака тање.*

*А жеља сенке разгрће и сиже,
Тоне у чивит озвезданих лажи,
Где засићеност сна и мира тражи
А воља стреми у немоћ све ниже.*

*А сасвим тихо, од самрти тише
Модар је пламен клизнуо ми
телом,
Истио мозак, бол и сненим велом
Спустио умор да сен воље збрише.*

*Прошла си, ноћи, да не дођеш
више.*

(1912)

ЗЕМЉА ОЛУЈЕ

„Не додируј ме!“

*Мачеви дачки, секире јапода,
Легије римске и хорде Татара,
Или витези с византијских вода,
Крвавили су ова поља стара.*

*И питом народ кад је пао на њих
Збратимио је орлове и челик;
Ту, где је мржња Већих против мањих,
Сировом душом постао је велик.*

*Вековима се врх лешева клало
А земља, старог господарства сита,
Све ново жели, да, када би пало
И њему мачем опело очита.*

*С позорја борци тонуше ко сени,
А земља им је жедно мозак пила,
Крвљу су текли сви потоци њени
И дражила их Власт и дрска Сила.*

*И тако вечно ове исте стопе,
Крв нова сити. О, земљо олује,
Мрко ти чело страшне капи шкropole
И чудне химне изнад тебе хује!*

*Заразно твоји миришу олтари:
Ту век врх века у стенама спава.
Ево су дошли стари господари.
Јеси ли сита крви што спасава?*

Ти ћутиш. Ветар кости развејава.

*ПРЕМИЈЕРА ДРАМЕ „КРАЉЕВА ЈЕСЕН“ У НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ
У БЕОГРАДУ, 10. ОКТОБАР 1913.*

МИЛУТИН БОЈИЋ 1913. ГОДИНЕ

Почетком 1914. године, чувени београдски књижар и издавач, Светислав Б. Цвијановић објавио је 48 Бојићевих песама. Била је то његова прва песничка збирка. Ова књига, као и драма „Краљева јесен“ наишле су на изузетан одзив, не само публике, већ и критике. Посебно је била афирмативна критика Јована Скерлића, врховног арбитра српске књижевности, који га је увео у своју «Историју нове српске књижевности». Иако јако млад, Бојић није дозволио да ове похвале утишају његову унутрашњу самокритику. Стално је тежио да постане већи песник.

15. маја 1914. године изненада је преминуо Јован Скерлић. Бојић је са дубоким болом доживео вест о Скерлићевој смрти.

Смрт националног идеолога у књижевности и култури симболично је означила увод у велико страдање српског народа. Рат који је Аустроугарска објавила Србији, на Видовдан 1914. године, прерастао је у сукоб светских размера.

Милутин Бојић је напустио Београд са српском војском. Породицу је преселио прво у Аранђеловац, затим у Ниш где је при Врховној команди обављао дужност цензора војне поште. Уређује дневни лист «Гласник», у којем редовно објављује своје чланке. У Нишу објављује и свој еп „Каин“, чији је тираж бугарска војска запленила и уништила.

У фебруару 1915. године умире му мајка. У јесен исте године Милутин шаље сестре и најмалаћег брата код рођака, у Краљево. Октобра месеца Ниш заузимају бугарске трупе, и Милутин се са петнаестогодишњим братом Радивојем придружио избеглицама које су се са комором Шумадијске дивизије запутиле у правцу Косова. За време егзодуса бележи стравичне слике и дубоко саосећа са сународницима. «Глад бије из калдрме, из блата, из кућног малтера», записаће у негдашњој престоници Душановог царства – Призрену. Потресни су описи о «дамама у подераним ципелама завијеним у крпе», које кроз сметове не леђима носе своју децу; о «залећеним фигурама које с тешким дахтањем, корак по корак, стењући, вуку своја уморна тела преко кршева и ношени ветром, западају у снег».

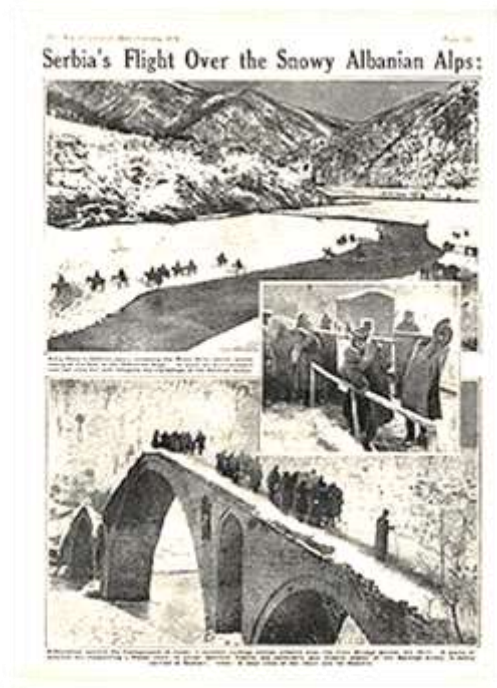

ПОВЛЕЧЕЊЕ СРПСКЕ ВОЈСКЕ

Нашавши се у обручу аустријско-немачких и бугарских трупа, без обећане савезничке помоћи, српска војска је била приморана да се из Призрена повлачи преко Црне Горе и Албаније до Јадранског мора. Повлачење српске војске и избеглица кроз кланце и мочваре Црне Горе и Албаније праћено је великим губицима у људству. Потресне слике патње и страдања српског народа Бојић је описао у чланку „Србија у повлачењу“.

Дана 25. новембра 1915. године српска војска је ушла у Албанију. У Скадар су се сливале реке изгнаника. Бојић је у Скадру боравио од 26. новембра до 13. децембра. Брат Радивоје је прешао у Ђачки логор, одакле је почетком децембра отпутовао бродом за Италију и Француску. Милутин наставља пут за Драч и Валону.

У јануару 1916. године,
пролазећи кроз Албанију, у
Драчу Бојић је написао песму
„Сингидунум“:

*Ноћас сам те снιο, престонице бела,
Китњасту и младу у сутону.
Златна*

*На тврђави твојој зрцају се
латна.*

*Горди сведок моћи и крвавих дела.
Сањао сам твоје торње и кубета
И свечану холост, што врх тебе
клизи,*

*Докле у даљини по стењу и низи
У сутону сивом живот цвета...*

А у Драчу и Валони «...читав један народ седи данима на обали и гледа на пучину... Катарке, димњак, брод, то је сада смисао оних обезумљених мумија, то је симбол спасења...Цео један народ нашао се на широкој пучини, цео један народ се навезао на галијама на море и кренуо да тражи склониште за своје уморно тело и да под топлим сунцем Крфа, Алжира и Јужне Француске тражи исцељење, вере и наде.“

На Крф је стигао почетком јануара. „У једном поцепаном зимском капуту, измршавео и прљав“, пише Бранко Лазаревић, „набасао сам га у вароши, насмејаног очајно, са речима: Дајте хлеба и дувана! Добро је!“

По доласку на Крф ради у Обавештајној служби Врховне команде. После опоравка довршава драму у стиховима „У царском зимовнику“, коју је пренео преко Албаније, и дао јој нов назив - „Урошева женидба“. Пише сонете, песме, преводи и започиње „Вечну стражу“, чије делове објављује у „Српским новинама“.

У јесен добија двомесечно одсуство и одлази преко Италије за Француску. Посећује вереницу у Ници и Брата Радослава у Тулону, обилази пријатеље у Швајцарској. У Лозани и Женеви се сусрео са Миланом Гролом, Вељком Петровићем и другим нашим писцима.

Почетком 1917. године Бојић ће захваљујући пријатељу Љубомиру Стојановићу добити премештај у Солун, где ће радити у Министарству унутрашњих дела.

У јуну му излази збирка „Песме бола и поноса“, а у њој чувена „Плава гробница“, песма која се с правом сматра химном српског песничког родољубља.

Када је у августу избио велики пожар у Солуну, до темеља је изгорела штампарија „Акварионе“ и у њој сви примерци Бојићеве збирке „Песме бола и поноса“.

Глава Гробница.

Стојите, галије царске! Когајате крие ноће!
Галије њихим ходом!

Ово готро држим у доба јесе ноће
Над овом светом водом.

Пу на дну где шкотице сам уморан хвата
И на мршће алге пресекајуца пада
Лежи тробне храбрих, лежи брата до брата
Прометеји наде, апостоли јага.

Зар не сећаше како море лим,
За не руди велики покој галих гета?
Ио дубоког јаза мирни дремеж гали,
А уморни летом зрак месеца шета.

То је храм тајанства и гробница пуњна
За отромлог мрца, ко таме ни бескрајна,
Тиха као постој брх осећва јуњна,
Мрачна као совести чадна и огојна.

Зар не сећаше из модрих дубина
За повољност јасне брх вода просуша
И ваздухом итра гудна пантомина?
То велика душа поклојна муча.

Стојите, галије царске! На гробу брате мори
Завише узрши труде.

Строшари у светлом окло нех галије
Пу, где се вали буде!

Зар проћите многа светоста, ко аена
Мног пролази морем и цуре без знаке,

И доћите ново и велика смега,
За дом сјаја сивога на голми јага.

Али ово тробне, где је потребена
Отромна и строшна тајна евојеје,
Колетка те бичи бајке за времена,
Где те дух да пројни свој корифеје

Сахрањени су некадашњи велци
И пролазна слова целот речно рога,
Зато троб тај лежи у толаса сенци
Кзмеј негра земље и небеског свога.

Стојите, галије царске! Букотице нех чатрчу,
Зелене цуре чујно,
А над овом свршом, класише у тој дрчу
Повољно и неључо.

Зар хоћу да влада бескрајна поштина
И да мршће гују чух борбене лаве,
Како вртани мугреи крв пенуша тина
У деци што вршше под окрвене славе

Зар тамо далеко побиршице се заре
Овом исатом крвљу што бде поглава:
Вде изнад ога покој гостовари,
Тамо изнад сина истоврја дива.

Зато хоћу мира, да отело слушни,
Без рега, без сира и црвоха мелих,
За мирис шамраа и дох брвоха здружни
Уз гудову мучку добито далех.

Стојите, галије царске! Чиме свесте поштар
Класише тамни ходом.
Ово дрво, колето те биче невојотине
Над овом светом водом!

ПЛАВА ГРОБНИЦА

*Стојте, галије царске! Спутајте
крме моћне,*

Газите тихим ходом!

Опело гордо држим у доба језе ноћне

Над овом светом водом.

*Ту на дну, где шкољке сан уморан
хвата*

И на мртве алге тресетница пада,

*Лежи гробље храбрих, лежи брат до
брата,*

Прометеји наде, апостоли јада.

Зар не осећате како море мили,

Да не руши вечни покој палих чета?

Из дубоког јаза мирни дремеж чили,

А уморним летом зрак месеца шета.

*То је храм тајанства и гробница
тужна*

*За огромног мрца, кô наш ум
бескрајна,*

Тиха као поноћ врх острвља јужна,

Мрачна као савест хладна и очајна.

Зар не осећате из модрих дубина

*Да побожност расте врх вода
просута*

И ваздухом игра чудна пантомина?

То велика душа покојникā лута.

*Стојте, галије царске! На гробљу
браће моје*

Зави'те црним трубе.

*Стражари у свечаном опело нек
отпоје*

Ту, где се вали љубе!

*Јер проћи ће многа столећа, кô пена
Што пролази морем и умре без
знака,
И доћи ће нова и велика смена,
Да дом сјаја ствара на гомили рака.*

*Али ово гробље, где је погребена
Огромна и страшна тајна епопеје,
Колевка ће бити бајке за времена,
Где ће дух да тражи своје корицеје.*

*Сахрањени ту су некадашњи венци
И пролазна радост целог једног
рода,
Зато гроб тај лежи у таласа сенци
Измеђ' недра земље и небеског свода.*

*Стојте, галије царске! Буктиње нек
утрну,*

Веслање умре хујно,

*А кад опело свршим, клизите у ноћ
црну*

Побожно и нечујно.

*Јер хоћу да влада бескрајна тишина
И да мртви чују хук борбене лаве,
Како врућим кључем крв пенуша
њина*

*У деци што кликћу под окриљем
славе.*

Јер тамо, далеко, поприте се зари

*Овом истом крвљу што овде
почива:*

Овде изнад оца покој господари,

Тамо изнад сина повесница бива.

*Зато хоћу мира, да опело служим
Без речи, без суза и уздаха меких,
Да мирис тамјана и дах праха
здружим
Уз тутњаву муклу добоша далеких.*

*Стојте, галије царске! У име свесне
поште*

Клизите тихим ходом!

*Опело држим, какво не виде небо
јоште*

Над овом светом водом!

(1917)

PERMIS DE SÉJOUR

N° D'ORDRE 11403

Commissariat de Police
du 4e Arrondissement

VILLE DE NICE

Commissariat de Police
du 4e Arrondissement

Nom : Boitch
 Prénoms : Milautine
 Chef de famille Age : 25 ans
 Nationalité : Serbe
 Résidence : Hôtel Moderne

Membres de la famille. }
 Femme : _____
 Enfants : est célibataire
 Ascendants : _____
 Petits enfants : _____

M. Boitch est autorisé à résider durant la guerre
 à Nice avec sa famille.

Il est informé qu'il ne pourra se déplacer en cours des hostilités que s'il est muni d'un laissez-passer délivré par le Commissaire de police ou à défaut par le Maire de sa résidence.
 Il devra se conformer strictement aux ordres qui seront donnés dans la commune, soit par l'autorité militaire, soit par l'autorité civile et qui visent les habitants en général.
 Il est prévenu qu'en cas d'infraction aux prescriptions qui précèdent, il sera immédiatement arrêté sous prévention d'espionnage.

Nice, le 18 juin 1916.
 Le Maire (1).

БОРАВИШНА ДОЗВОЛА, НИЦА, 1916

МИЛУТИН БОЈИЋ СА ВЕРЕНИЦОМ РАДМИЛОМ ТОДОРОВИЋ НИЌА, 1916

СОНЕТ XIII

И срешћемо се опет једне зиме

*У маглен сутон пун увелих
нада,*

*Ти нећеш бити ни страсна ни
млада,*

*Али још свесна свега што се
збило.*

*Блеснуће стари твој осмех и
њиме*

*Ти васкрснућеш све, и
маскарада*

*Прошних целова, снова,
серенада*

Прхнуће као прездравело крило.

*Но то ће бити за тренут, а
потом*

У наше очи леш ће маја лећи

*И тај тренутни осмех ће
изрећи*

*Суд над некада вољеним
животом:*

*Оно што тада звасмо живот
цео*

*Беше тек један мали, светли
део.*

СОНЕТ XIV

*Тражио сам једно ново небо, да
бих*

*Загњурио душу са сновима свима,
Душу пуну празних осека и плима,
Душу, чији кути беху лажи сити.*

*Ти сплет својих жеља невиних и
слабих,*

*Уздахе свих ноћи, свих лета и
зима,*

*Песме свих сотона и свих
серафима*

*Хтела си у један кип свих снова
слити.*

*Обоје за истом жудили смо
сликом,*

Вођени нејасним лутали смо дуго,

*Кô да назирасмо мраком једно
друго,*

*И рекосмо реч, што не рекосмо
ником*

*На сусрету првом, мада нисмо
хтели*

*Ми смо се волели, пре но смо се
срели.*

МИЛУТИН БОЈИЋ У СОЛУНСКОЈ
БОЛНИЦИ

Почетком септембра 1917. године његово здравствено стање се погоршало и Бојић одлази у болницу. Свестан да му се ближи крај, на самртничкој постељи пише своје последње стихове:

Као мртво тело без воље и снаге

Не осећам ништа и не чујем више

Изнад мене звоне црне капи кише

*И страшан бол бола за тренутке
драге.*

Ни да се насмејем ја не умем више

И рођене речи, муче ме и гризу

*Вај, пролеће моје, смрт је, смрт је
близу*

Око мене тамјњан и смирна мирише.

Преминуо је на Митровдан у својој двадест петој години. Сахрањен је на војничком гробљу Зејтинлик. Уз звуке гардијских труба, од прерано преминулог песника опростио се књижевник Иво Ћипико:

„Овде на овоме мртвоме пољу наше тужне славе, мени, кога си маестро звао, суђено је да се опростим с тобом, витеже наше раскошне сликовите речи и наше бујне младеначке фантазије. У овој оскудној, туђој јесени где не чујемо хуку наших планина, ни шум река, ни буктање пламена драгих нам домаћих ватара, подлегао си ватрени песнице једног страдачког народа, који од векова гине, јер слободно хоће да живи.

А како је сада овде пред твојом мрачном раком, песнице светлости. Чини ми се да сахрањујући твоју жарку младост у овом јесењем дану, сахрањујемо једно жарко лето наше лепе књиге... Јадни мој Милутине, песнице страсна живота и отаџбеничке љубави, мртви песнице „Без домовине“! Милутине, ми те тужни, у туђини изгубљени, у туђини остављамо.“

Крајем лета 1922. године, посмртни остаци Милутина Бојића пренети су у Београд, где је сахрањен у породичној гробници на Новом гробљу.

ПОРОДИЧНА ГРОБНИЦА БОЈИЋЕВИХ НА НОВОМ ГРОБЉУ
(ПАРЦЕЛА 29, ГРОБНИЦА 39, ТРЕЋЕГ РЕДА)

РЕКЛИ СУ О МИЛУТИНУ БОЈИЋУ

У невероватно и опасно великој гомили младих који данас певају, г. Милутин Бојић се истиче на првом месту...

Г. Бојић је песник од талента, од оних природних талената који прокључају и у силним млазевима избију у једном бићу. Осећа се у његовој поезији нешто самоникло, нешто што је природно морало доћи и што без усиљавања долази. У њему пева његова младост, као што у пролеће шуме одјекују од птичијих концерата...

И шта би један песник тих година и тога темперамента певао него љубав? Само, не сентименталну љубав наших старих песника, љубав према бледим девојкама под бледом светлошћу месеца, но љубавну страст која као пламен букти, греје и сажиге... У његовој поезији блешти сунце, букти живот, буја пролеће, и као у античким «светим гајевима» са баханаткињама и фаунима, певају птице, сокови у дрвећу, цвеће на стабљикама, извори у трави. То је једна велика химна плотском животу и анималној животној радости. И са страшћу и снагом он ће певати своју младу охолост «кад се дивље, лудо, само крвљу воли», и дао малади фаун здравити своју младост што «вришти, пуна страсти пламне».

Све то може изгледати нешто одвећ чулно, некада и садистично, бестидно, каткада и ниско, али то је песма младости, казана само искреније и природније но што се обично чини...

Са овом књигом он је дао не само једну лепу наду српској поезији, но и једну добру поетску принову српској књижевности.

Скерлић др Јован, М. Бојић, Песме,

Српски књижевни гласник, 1914.

књ. XXXII, бр. 9, стр. 714-716.

Као сваки човек особита дара, и Бојић је имао лични живот, и живот који је део мисије његова народа. Лични живот Бојићев, због кратког века и многих ратова, само је један одломак. Ратови су пререзали и школовање, и личну поезију, па и егзистенцију. Није Бојић дочекао ни пробој на солунском фронту, ни повратак избеглица о којем је унапред певао; није видео своје сценске песме на сцени; није се вратио у свој ослобођени Београд ни мртав; није сазнао шта је у роду своме оставио кад је написао ремек-песму Плава гробница.

... Брзо се код нас зре и брзо мре. Ако не с пушком у руци, а оно с руком на пушци је створена сва духовна тековина наша. У седам година рада, од којих близу пет ратних година, прешао је Бојић ратним и смртним маршем пут од обичне, плотске поезије до највише, до молитвених ода народу своме благословеном и несрећном, народу који «смрћу живи», чије је историја, зато, као зидање једне вечито недограђене цркве, где се свака генерација пење да свој крст дигне и углави нада све раније крстове...

И после згажене Србије, и после Албаније, Бојић пева само понос и бол. Религиозно настројење једино могло је потпуно уклонити мржњу и осветољубље из песама које су врста епопеје из дана пораза. Бојић је, за своје и одвише младе године, ванредно осећао душевну прошлост свога народа, оно наследства косовско које је српску војску кроз све ратове вукло у «честитост», вукло у религиозне задатке, поред историјских.

Исидора Секулић, Белешка о М. Бојићу

Српски књижевни гласник, Нови Сад, XVI / 1935, књ. 44, стр. 20-28

Милутин Бојић је припадао најмлађем нараштају српских лиричара: кад је умро, једва ако је навршио 25 година. Све што је написао, написао је између осамнаесте и двадесет треће године. Прву своју песму, "Вране", штампано је у омладинском листу Венац, 1910; од тог доба је писао много, сарађујући по свим бољим часописима, српским и хрватским...

Рат је затекао Милутина Бојића у почетку његова стварања и зауставио га, такорећи, пре него што се и кренуо. Судећи по плодности коју је показивао у почетку, својим досадашњим радом Милутин Бојић није дао ваљда ни десети део оног што би дао да је остао у животу. Његова смрт је велика несрећа по српску, дакле целу југословенску књижевност. Јер, понављамо, Милутин Бојић је био и најдаровитији и најплоднији песник у најмлађем књижевном покољењу српском...

Инспирисан догађајима 1912, Милутин Бојић је певао и о свом народу, показавши и у тој врсти поезије свој моћан темперамент и оригинално схватање. Он је био од оних ређих песника српских који није певао о "полумесецу" и "крвницима", него се издигао на потребну висину изнад садашње и говорио у име целог једног народа...

Кад се читају његови стихови, изгледа да овај младић ни у животу није говорио прозом, већ стихом – тако му је ритам урођен и звучан! У читавој српској лирици, он има најсавршеније риме...."

Милан Кашанин, Милутин Бојић,

Савременик, Загреб, 1918. год., XIII, бр. 1

Дешава се не тако ретко, да песници који мало поживе стичу признање брже и лакше од својих дуговечнијих савременика; феномен који је повезан са интензитетом њиховог провог стваралачког цветања. Бојићев случај типичан је у том погледу; неколико кратких година његовог књижевног рада пролази у знаку уверљивих признања и успеха. Чини нам се, међутим, да је за Бојића посебно значајно што га успех није завео у погрешне представе о природи сопственог дара и вредности онога што је остварио. Младалачка самоувереност, нормална и да није тако опојно подржавана признањима, код Бојића се није надредила оном озбиљнијем и неласкавом аутокритичном гласу из дубина, који као сенка прати обично оно дело, којем је суђено да расте полагаано и дуго. Бојић је знао да је допадљива зрелост његових песама само релативна зрелост једног почетка; и не само то – он је врло тачно осећао којим правцем може и треба да се креће даље. И зато је његова смрт тако узбудљиво поразна, а његово неприхватања смрти тако драматично у својој безизлазној и тихој поезици...

Иван В. Палић, Милутин Бојић, 1974.

Милутин Бојић

у фонду Универзитетске библиотеке Крагујевац

(избор из фонда)

ДЕЛА

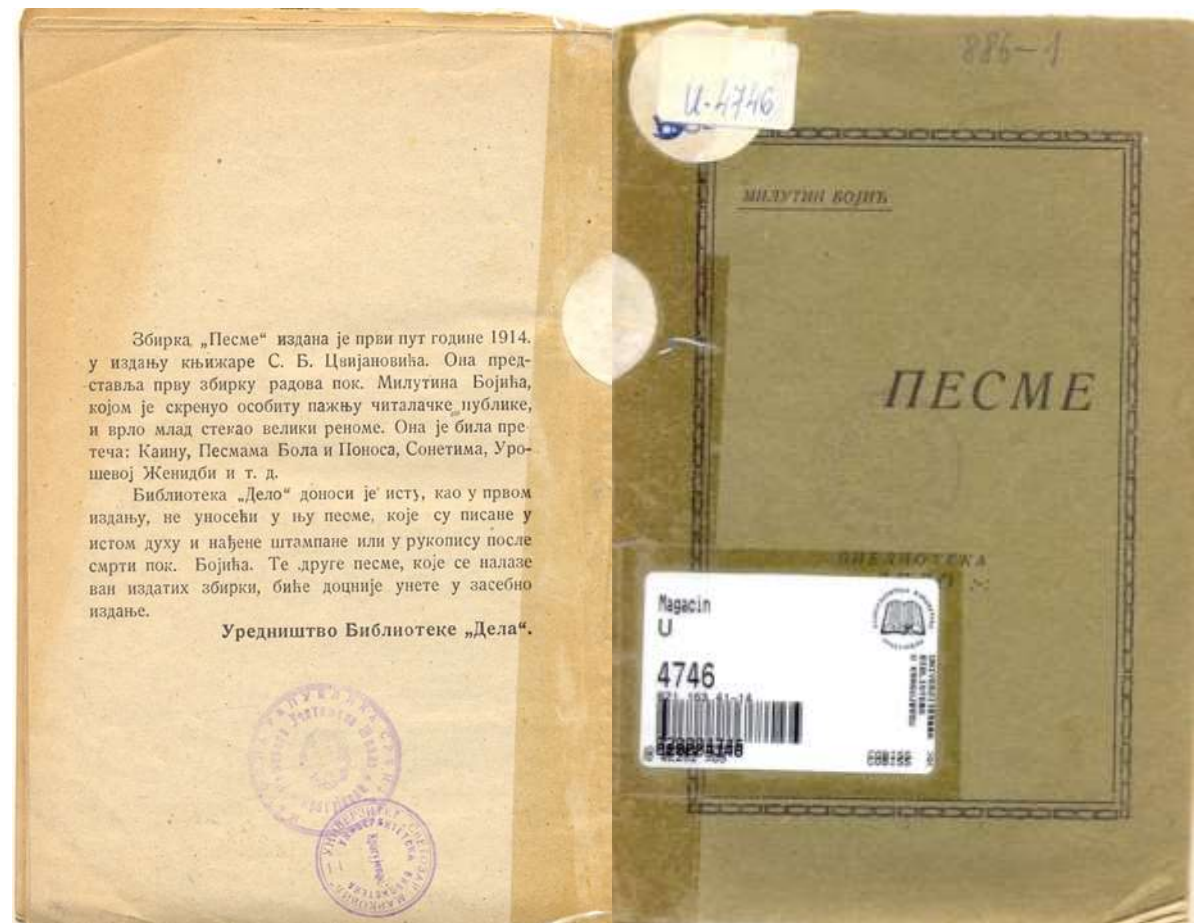
ВОЈИЋ, Milutin, 1892-1917

Песме / М. Бојић. - Београд : Библиотека
"Дело", 1922 (Београд : Модерна штампарија
Р. М. Веснића). - 72 стр. ; 19 см

821.163.41-14

COBISS.SR-ID 32113927

M U 4746

ВОЈИС, Milutin, 1892-1917

Песме и драме / Милутин Бојић. -
Београд : Српска књижевна задруга, 1927
(Београд : Штампариија "Млада Србија"). - XIII,
[3], 232 стр. ; 20 см. - (Српска књижевна
задруга. коло 30 ; бр. 197)
Стр. [III-XIII]: Милутин Бојић / В. Ћоровић.

821.163.41-14

821.163.41-2

COBISS.SR-ID 1775110

M U 4740

ВОЈИЋ, Milutin, 1892-1917

Песме / М. Бојић. - Београд : Библиотека "Дело", 1922 (Београд : Модерна штампарија Р. М. Веснића). - 72 стр. ; 19 см

821.163.41-14

COBISS.SR-ID 32113927

М U 4746

ВОЈИЋ, Milutin, 1892-1917

Песме и драме / Милутин Бојић. - Београд : Српска књижевна задруга, 1927 (Београд : Штампарија "Млада Србија"). - XIII, [3], 232 стр. ; 20 см. - (Српска књижевна задруга. коло 30 ; бр. 197)

Стр. [III-XIII]: Милутин Бојић / В. Ћоровић.

821.163.41-14

821.163.41-2

COBISS.SR-ID 1775110

М U 4740

ПЕСНИЦИ. 1 / [приредио и предговор написао Бошко Петровић]. - Нови Сад : Матица српска ; Београд : Српска књижевна задруга, [1964] (Нови Сад : Будућност). - 302 стр. ; 20 цм. - (Библиотека Српска књижевност у сто књига ; Књ. 9)

Песници: стр. 5-32. - Поговор / Б. П.: стр. 291-294. - Напомене: стр. 295-296. - Заступљени аутори: Јован Илић; Милан Кујунџић-Абердар; Јован Грчић Миленко; Милорад Ј. Митровић; Милета Јакшић; Стеван Луковић; Светислав Стефановић; Војислав Ј. Илић млађи; Даница Марковић; Милан Ђурчин; Мирко Королија; Душан Срезојевић; Милош Видаковић; Милутин Бојић.

821.163.41.09

821.163.41-14(082)

COBISS.SR-ID 94285063

M V 11748

РОДОЉУБИВЕ песме / Алекса Шантић ... [и др.]. - Београд : Просвета, 1966 (Београд : Београдски графички завод). - 117 стр. ; 19 см. - (Библиотека Просвета. коло 4 ; 83)

821.163.41-14(082)

COBISS.SR-ID 96097031

M V 15530

СРПСКА драма / приредио Рашко В. Јовановић. - Београд : Нолит, 1966 (Београд : Београдски графички завод). - 495 стр. ; 21 см. - (Српска књижевност у књижевној критици ; 9 / уредник Јован Христић)

Предговор / Рашко В. Јовановић: стр. 7-13. - Белешке о писцима: стр. 477-488. - Библиографија: стр. 489-492.

821.163.41.09-2

COBISS.SR-ID 55809543

M V 11529

СТАРИЈИ драмски писци / [изботр, предговор и редакција Станислав Бајић]. - Нови Сад : Матица српска ; Београд : Српска књижевна задруга, 1972 (Нови Сад : Будућност). - 437 стр. ; 21 см. - (Библиотека Српска књижевност у сто књига ; књ. 50)

Доступно и на:

http://www.digitalna.nb.rs/wb/NBS/Knjige/Srpska_knjizevnost_u_100knjiga/II-153244-050 (Фонд Народне библиотеке Србије). - Предговор: стр. 7-34. - Речник: стр. 421-426. - Заступљени аутори: Стефановић, Стефан; Трифковић, Коста; Јовановић, Војислав М.; Бојић, Милутин. - Биографски подаци, библиографија, литература, напомена: стр. 429-438]. - Садржај: Смрт Уроша Петог/Стефан Стефановић; Француско-пруски рат, Честитам, Љубавно писмо/Коста Трифковић; Наши синови/Војислав М. Јовановић; Краљева јесен/Милутин Бојић

821.163.41-2"18"(082)

COBISS.SR-ID 56027655

М U 5704

СТАРИЈИ драмски писци / [изботр, предговор и редакција Станислав Бајић]. - Нови Сад : Матица српска ; Београд : Српска књижевна задруга, 1972 (Нови Сад : Будућност). - 437 стр. ; 21 см. - (Библиотека Српска књижевност у сто књига ; књ. 50)

Доступно и на:

http://www.digitalna.nb.rs/wb/NBS/Knjige/Srpska_knjizevnost_u_100knjiga/I-153244-050 (Фонд Народне библиотеке Србије). - Предговор: стр. 7-34. - Речник: стр. 421-426. - Заступљени аутори: Стефановић, Стефан; Трифковић, Коста; Јовановић, Војислав М.; Бојић, Милутин. - Биографски подаци, библиографија, литература, напомена: стр. 429-[438]. - Садржај: Смрт Уроша Петог/Стефан Стефановић; Француско-пруски рат, Честитам, Љубавно писмо/Коста Трифковић; Наши синови/Војислав М. Јовановић; Краљева јесен/Милутин Бојић

821.163.41-2"18"(082)

COBISS.SR-ID 56027655

M U 5704

ВОЈИЋ, Milutin, 1892-1917

Сабрана дела. Књ. 1, Поезија / Милутин Бојић ; [приредио Гаврило Ковијанић ; предговор Зоран Гавриловић]. - Београд : Народна књига : Народна библиотека "Милутин Бојић", 1978 (Љубљана : Младинска књига). - 608 стр. : ауторова слика ; 21 см.

Тираж 5000. - Стр 6-60: Милутин Бојић / Зоран Гарвиовић. - Белешке и објашњења: стр. 385-608.

821.163.41-14

COBISS.SR-ID 35959303

М Ј 5438

ВОЈИЋ, Milutin, 1892-1917

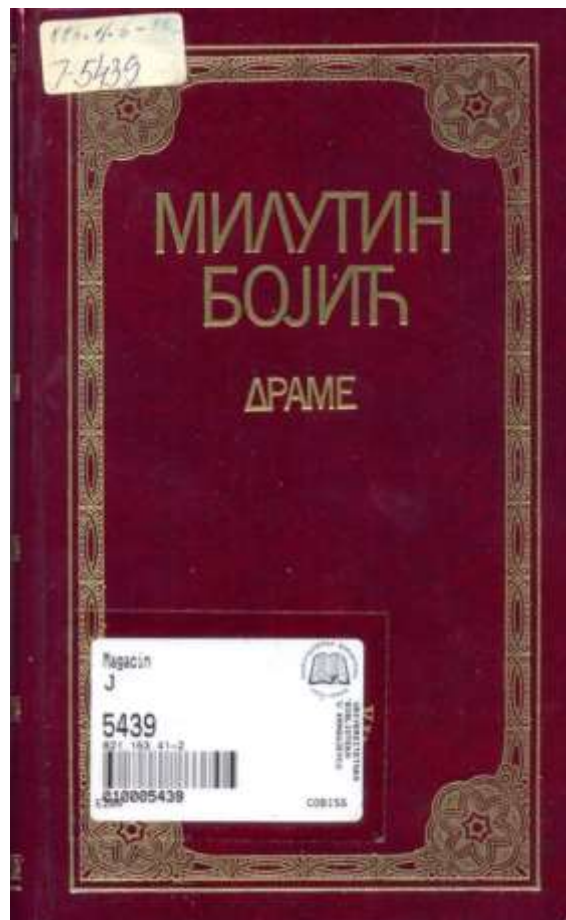
Сабрана дела. Књ. 2, Дrame / Милутин Бојић ; [приредио Гаврило Ковијанић]. - Београд : Народна књига : Народна библиотека "Милутин Бојић", 1978 (Љубљана : Младинска књига). - 736 стр. : ауторова слика ; 21 см

Тираж 5000. - Белешке и објашњења: стр. 729-736.

821.163.41-2

COBISS.SR-ID 35968775

М Ј 5439

ВОЈИЋ, Milutin, 1892-1917

Сабрана дела. Књ. 3, Проза / Милутин Бојић ; [приредио Гаврило Ковијанић].
- Београд : Народна књига : Народна библиотека "Милутин Бојић", 1978 (Љубљана
: Младинска књига). - 408 стр. : ауторова слика ; 21 cm

Тираж 5000. - Белешке и објашњења: стр. 407-[409].

821.163.41-4

COBISS.SR-ID 35978503

M J 5440

ВОЈИЋ, Milutin, 1892-1917

Сабрана дела. Књ. 4, Проза / Милутин Бојић ; [приредио Гаврило Ковијанић].
- Београд : Народна књига : Народна библиотека "Милутин Бојић", 1978 (Љубљана
: Младинска књига). - 345 стр. : ауторова слика ; 21 cm

821.163.41-4

COBISS.SR-ID 35980295

M J 5441

ПИСЦИ као критичари пре Првог светског рата : изабрани критички радови Јована Дучића, Светислава Стефановића, Милана Ђурчина, Симе Пандуровића, Вељка Петровића, Душана С. Николајевића, Димитрија Митриновића, Владимира Гађиновића, Милоша Видаковића и Милутина Бојића / приредио Предраг Протић. - Нови Сад : Матица српска ; Београд : Институт за књижевност и уметност, 1979 (Нови Сад : Будућност). - 632 стр. ; 24 см. - (Српска књижевна критика : Грађа ; књ. 12)

821.163.41.09

COBISS.SR-ID 21923591

М Ј 36398

ВОЈИЋ, Milutin, 1892-1917

Изабране драме / Милутин Бојић ; приредио Јован Христић. - Београд : Нолит, 1987 (Љубљана : Младинска књига). - 207 стр. ; 21 см. - (Српска књижевност. Драма ; 16)

Стр. 5-29: Драме Милутина Бојића / Јован Христић. - Библиографија: стр. 201. - С а д р ж а ј: Краљева јесен; Госпођа Олга; Урошева женидба.

ISBN 86-19-01382-3 (брош.)

821.163.41-2

COBISS.SR-ID 43693831

М Ј 20847

ВОЈИЋ, Milutin, 1892-1917

Песме / Милутин Бојић ; приредио Никола Страјнић. - Сремски Карловци : Каирос, 1996 (Сремска Митровица : Матроз). - 181 стр. ; 18 см. - (Едиција Стражилово)

Тираж 1000. - Стр.139-149: Три исказа о песништву Милутина Бојића / Никола Страјнић. - Стр. 150: Избор из критика / Владимир Ћоровић, Исидора Секулић, Миодраг Павловић, Иван В. Лалић, Зоран Гавриловић. - Хронологија: стр. 177-178. - Библиографија: стр. 179. - Селективна литература о Бојићу: стр. 180-181.

ISBN 86-7128-011-X (Тврди повез)

821.163.41-14

COBISS.SR-ID 108215303

МЈ 30069

АНТОЛОГИЈА српске лирике : 1900-1914 / [приредио] Леон Којен. - Београд : Чигоја штампа, 2001 (Београд : Чигоја штампа). - XLV, 155 стр. ; 21 cm

Тираж 1 000. - Стр. В-ХЛВ: Предговор / Леон Којен. - Заступљени аутори: Бојић, Милутин; Дучић, Јован; Луковић, Стеван; Марковић, Даница; Пандуровић, Сима; Петковић-Дис, Владислав; Петровић, Вељко; Ракић, Милан; Симић, Душан; Срезојевић, Душан; Стефановић, Светислав; Шантић, Алекса.

ISBN 86-7558-014-2

821.163.41.09-14

COBISS.SR-ID 174638087

М J 35134

ВОЈИЋ, Milutin, 1892-1917

Сонети : IX / Милутин Бојић

У: Српски сонет / [приредио] Часлав Ђорђевић. - Београд : Службени гласник, 2009. - (Библиотека Књижевне науке. Колекција Антологија). - ISBN 978-86-519-0262-1. - Стр. 69.

821.163.41-1

COBISS.SR-ID 524144021

ВОЈИЋ, Milutin, 1892-1917

[Сонети] : XVIII / Милутин Бојић

У: Српски сонет / [приредио] Часлав Ђорђевић. - Београд : Службени гласник, 2009. - (Библиотека Књижевне науке. Колекција Антологија). - ISBN 978-86-519-0262-1. - Стр. 70.

821.163.41-1

COBISS.SR-ID 524144277

ВОЈИЋ, Milutin, 1892-1917

Песме бола и поноса : о стогодишњици Првог светског рата 1914-2014. / Милутин Бојић. - Београд : Итака, 2014 (Београд : Publish). - 118 стр. : ауторова слика ; 20 cm

"Књига је први пут штампана 1917. године у Солуну у штампарији Аквароне" --> насл. стр. - Тираж 500. - Стр. 69-74: Песме бола и поноса / Бранко Лазаревић. - Стр. 75-79: Мир му и слава / Д. Ј. Филиповић. - Стр. 80-97: Песник бола и поноса / Миодраг Ибровац. - Стр. 98-107: Један српски песник: Милутин Бојић / Жан Дорнис. - Стр. 108-113: Милутин Бојић / Јован Деретић. - Белешка о песнику: стр. 115-116.

ISBN 978-86-81635-64-3 (брош.)

821.163.41-1

821.163.41.09-1 Војић М.

COBISS.SR-ID 204081164

М Ј 52970

ДРУГИ О БОЈИЋУ

(прикази и тумачења других аутора о делу Милутина Бојића)

ĆOROVIĆ, Vladimir

Pokreti i dela / Vladimir Ćorović. - Beograd : Izdavačka knjižarnica Gece Kona, 1921. - 169 str. ; 19 cm

821.163.411-4

COBISS.SR-ID 112288775

Č U 6938

LAZAREVIĆ, Branko

Импресије из књижевности. Св. 2 / Бранко Лазаревић. - Београд : "Г. Кон", 1924 (Београд : " Ј. Скерлић "). - 235 стр. ; 20 см

Из садржаја: ; Милутин Бојић; О "националном тлу" у уметности

821.163.41-4

COBISS.SR-ID 16165127

Č U 5345

SKERLIĆ, Jovan

Писци и књиге. 3 / Јован Скерлић. - Београд : Просвета, 1955 (Београд : БИГЗ).
- 503 стр. ; 19 цм

821.163.41.09

821.163.41-4

COBISS.SR-ID 513729429

M V 12561

MILIĆEVIĆ, Živko

Творци и тумачи : есеји / Живко Милићевић. - Суботица ; Београд : Минерва,
1958 (Суботица : Минерва). - 205 стр. : ауторова слика ; 20 см. - (Библиотека Наша
књига ; књ. 17)

821.163.41.09 Војић М.

COBISS.SR-ID 67736327

M V 11083

SKERLIĆ, Jovan, 1877-1914

Критике / Јован Скерлић. [2] ; [избор и редакција Радомир Константиновић]. - Нови Сад : Матица српска ; Београд : Српска књижевна задруга, 1961 (Нови Сад : Будућност). - 381 стр. ; 21 см. - (Библиотека Српска књижевност у сто књига ; књ. 59)

821.163.41.09

COBISS.SR-ID 131525895

M V 12481

KOVIJANIĆ, Gavriilo

Живот и књижевни рад Милутина Бојића / Гаврило Ковијанић. - Београд : Научна књига, 1969 (Бор : "Бор"). - 360 стр. : илустр. ; 21 см

Библиографија радова Милутина Бојића: стр. 343-352. - Радови о Милутину Бојићу: стр. 353-360.

821.163.41.09 Војић М.

821.163.41:929 Војић М.

COBISS.SR-ID 79621383

M J 5370

KOVIJANIĆ, Gavriilo

Живот и књижевни рад Милутина
Бојића / Гаврило Ковијанић. - Београд :
Научна књига, 1969 (Бор : "Бор"). - 360 стр. :
илустр. ; 21 cm

Библиографија радова Милутина Бојића: стр.
343-352. - Радови о Милутину Бојићу: стр. 353-
360.

821.163.41.09 Војић М.

821.163.41:929 Војић М.

COBISS.SR-ID 79621383

M J 5370

GLIGORIĆ, Velibor

Сенке и снови / Велибор Глигорић. - Београд : Просвета, 1970 (Београд : Просвета). - 233 стр. ; 21 cm

821.163.41.09

COBISS.SR-ID 105480199

M V 12395

SKERLIĆ, Jovan, 1877-1914

Критике / Јован Скерлић ; [избор и редакција Радомир Константиновић]. - Нови Сад : Матица српска ; Београд : Српска књижевна задруга, 1971 (Нови Сад : Будућност). - 427 стр. ; 21 cm. - (Библиотека Српска књижевност у сто књига ; књ. 68)

. - Dostupno i na:

http://www.digitalna.nb.rs/wb/NBS/Knjige/Srpska_knjizevnost_u_100knjiga/II-153244-068 (Fond Narodne biblioteke Srbije).

821.163.41.09

COBISS.SR-ID 110961415

M J 6515

КРИТИКА у Скерлићево доба : изабрани критички радови Марка Цара ... [и др.] / приредио Драгиша Витошевић. - Нови Сад : Матица српска ; Београд : Институт за књижевност и уметност, 1975 (Нови Сад : Будућност). - 624 стр. ; 24 см. - (Српска књижевна критика ; књ. 10)

821.163.41.09

COBISS.SR-ID 512010657

М J 7077

SEKULIĆ, Isidora, 1877-1958

Из домаћих књижевности. [Књ.] 1 / Исидора Секулић ; [приредио Младен Лесковац]. - 1. изд. - Београд : "Вук Караџић", 1977 (Београд : Култура). - 437 стр. ; 22 см. - (Сабрана дела Исидоре Секулић ; књ. 4)

821.163.41.09

COBISS.SR-ID 121281799

М J 4944

GAVRILOVIĆ, Zoran, 1926-

Милутин Бојић / Зоран Гавриловић

У: Поезија / Милутин Бојић. - Београд : Народна књига : Народна библиотека "Милутин Бојић", 1978. - (Сабрана дела ; књ. 1). - Стр. 6-60.

821.163.41.09-1

COBISS.SR-ID 29516559

М J 5438

EGERIĆ, Miroslav

Срећна рука : огледи о српским песницима и критичарима / Мирослав Егерић. - Београд : Српска књижевна задруга, 1979 (Београд : Култура). - 231 стр. ; 21 см. - (Савременик. Нова серија ; 23)

821.163.41.09-95

М J 13947

ЛАЛИЋ, Иван В.

О поезији дванаест песника / Иван В. Лалић. - Београд : Слово љубве, 1980 (Београд : Култура). - 178 стр. ; 20 см. - (Есеји)

821.163.41-4

COBISS.SR-ID 17390599

MJ 9660

СЛИЈЕПЧЕВИЋ, Pero

Kritika i publicistika / Pero Slijepčević; [priredio i pogovor napisao Radovan Vučković]. - Sarajevo: Svjetlost, 1980 (Novi Sad : Budućnost). - 578 str. ; 20 cm. - (Biblioteka Kulturno nasljeđe Bosne i Hercegovine) (Izabrana djela P. Slijepčevića; Knj. 1)

Esejist i kritičar Pero Slijepčević: 9-111. - Bibliografija: str. 511-571. - Iz sadržaja: Jovan Skerlić; Veljko Petrović: Tri pripovetke; Isidora Sekulić; Pesme Milutina Bojića

821.163.41.09

COBISS. SR-ID 17444103

MJ 10130

PAVLOVIĆ, Miodrag

Есеји о српским песницима / Миодраг Павловић ; [именик Марија Милиновић]. - [1. изд.]. - Београд : "Вук Караџић", 1981 (Београд : Култура). - 598 стр. ; 21 см. - (Изабрана дела Миодрага Павловића ; књ. 3)

821.163.41.09-14

821.163.41-4

COBISS.SR-ID 18692359

М J 13803

KONSTANTINOVIĆ, Radomir, 1928-2011

Биће и језик : у искуству песника српске културе двадесетог века. [Књ.] 1 / Radomir Konstantinović. - Београд : Prosveta : Rad ; Novi Sad : Matica srpska, 1983 (Београд : Beogradski izdavačko-grafički zavod). - 472 стр. ; 23 cm

821.163.41.09-14"19"

821.183.41-95

COBISS.SR-ID 36201223

М J 32013

ХРИСТИЋ, Јован, 1933-2002

Есеји / Јован Христић. - Нови Сад : Матица српска, 1994 (Београд : Војна штампарија). - 254 стр. : ауторова слика ; 20 см. - (Библиотека Данас)

ISBN 86-363-0257-9 (Брош.)

82.09

821.163.41-4

COBISS.SR-ID 56250631

M J 27615

ЂУРИЋ, Željko

Преображаји Д'Анунцијевог витализма : компаративна студија / Жељко Ђурић. - Нови Сад : Матица српска, 1995 (Ср. Каменица : Графо-офсет). - 161 стр. ; 24 см

821.131.1.09 D'Annunzio

821.163.41-991.1

COBISS.SR-ID 88872199

M J 35000

MARJANOVIĆ, Petar, 1934-

Српски драмски писци XX столећа / Петар Марјановић. - Нови Сад : Матица српска : Академија уметности ; Београд : Факултет драмских уметности, 1997 (Београд : АБ штампарија). - 351 стр. ; 24 см. - (Матица српска, Одељење за сценске уметности и музику ; књ. 9)

821.163.41.09-2"19":792.2.02

COBISS.SR-ID 114002439

M J 36390

VLADIV-Glover, Slobodanka

Краљева јесен Милутина Бојић / Слободанка Владив- Гловер ; превод Миодраг Радовић. - Напомене и библиографске белешке уз текст.

У: Лирска драма словенског модернизма / Слободанка Владив-Гловер. - Београд : Просвета, 1997. - (Библиотека Књижевни свет). - ISBN 86-07-01188-Х. - Стр. 30-42.

821.163.41.09

COBISS.SR-ID 519492501

M J 38644

MARJANOVIĆ, Petar, 1934-

Српски драмски писци XX столећа / Петар Марјановић. - 2. допуњено изд. - Београд : Факултет драмских уметности, Институт за позориште, филм, радио и телевизију, 2000 (Београд : Желинд). - 380 стр. ; 24 cm

ISBN 86-82101-15-17 ! (брош.)

821.163.41.09-2"19":792.2.02

821.163.41.09

COBISS.SR-ID 164404743

M J 33527

АНТОЛОГИЈА српске лирике : 1900-1914 / [приредио] Леон Којен. - Београд : Чигоја штампа, 2001 (Београд : Чигоја штампа). - XLV, 155 стр. ; 21 cm

ISBN 86-7558-014-2

821.163.41.09-14

COBISS.SR-ID 174638087

M J 36053

HRISTIĆ, Jovan, 1933-2002

Драме Милутина Бојића / Јован Христић

У: Есеји о драми / Јован Христић. - Београд : Српска књижевна задруга, 2006. - (Српска књижевна задруга ; коло 98, књ. 651). - ISBN 86-379-0943-4. - Стр. [184]-209.

821.163.41-09-2

821.163.41.09 Војић М.

COBISS.SR-ID 522321301

М J 53241

BRANKOVIĆ, Branislav V., 1955-

Плава гробница Ивана В. Лалића према истоименој песми Милутина Бојића / Бранислав В. Бранковић. - Напомене и библиографске референце уз текст

У: Школски час српског језика и књижевности. - ISSN 1450-6521. - Год. 24, бр. 1 (2006), стр. 114-118.

821.163.41-14.09 Војић М.

COBISS.SR-ID 524129941

MP SP 371.3 ŠKOLSKI čas

NIKOLIĆ, Miroslav M., 1947-

Прва књига песама Милутина Бојића : Песме (1914) = The First Collection of Poems by Milutin Bojić : Поемс (1914) / Мирослав М. Николић. - Апстракт ; Summary.

У: Књижевна историја. - ISSN 0350-6428. - Вол. 39, бр. 133 (2007), стр. 565-592.

821.163.41-14.09 Bojić M.

COBISS.SR-ID 161046796

MP SP 82 KNJIŽEVNA istorija

NEŠIĆ, Staniša

Милутин Бојић, песник Србије /
приредио Станиша Нешић. - Београд :
Библиотека "Милутин Бојић", 2008
(Железник : Верзал). - 348 стр. ; 17 см

821.163.41.09 Војић М.

821.163.41-1

COBISS.SR-ID 147469580

М J 42393

TUCAKOVIĆ, Snežana, 1988-

Књижевни и историјски лик принцезе Палеологине / Снежана Туцаковић. -
Доступно и на: http://www.kg.ac.rs/aktuelnosti/lipar/Lipar_52.pdf. - Напомене уз текст.
- Библиографија: стр. 45-46. - [Резиме] ; Summary

У: Липар. - ISSN 1450-8338. - Год. 14, бр. 52 (2013), стр. 35-46.

929.731 Simonida Peleologina

821.163.41-12.09 Војић М.

COBISS.SR-ID 520241301

MP SP 82 LIPAR

БЕЛО УСИЈАЊЕ

Попали и сруши, разби и разори,

Полупај и скрши, роби и односи

И испричај сунцу о оном што јеси,

Да о томе делу звезда звезди збори.

Ја плакати нећу над кулама палим,

Ни у пустом дому тугованке плести,

Јер не можеш собом небо ми одвести,

А ја знам на песку дићи Јерусалим!

*Јер ветар слободе мој сан је и срећа,
Њим ћу да се храним, њега ћу да пијем.*

А он тамо струји, где ја стег свој вијем

И расте из моје мишице и плећа.

Муке нису муке, туга туга није

Данас, кад се дани ожиљцима броје,

Јер дворови данас на плећима стоје,

А слаће но нектар модар јед се пије.

Данас шеве наше крвави су врани,

Јер небеса шаљу страхоте пожара,

Да нараштај нови псалме од њих ствара:

Да нам оду пева, Бог нас патњом храни.

1917.

„Милутин Бојић је проживео свој живот интензивно и брзо. Осећање га је везивало за свет и његове вредности. Сав активизам воље и интелекта сливао се у срце, које је он осећао као жижу свог бића.

У срцу лежи снага. Срце је живот, човек,

Истина то је нага.

Свој песнички сан је везивао за стварност. Био је прожет животом света. Присно и снажно је осећао ритам физичког живота природе. То осећање је било толико живо да је једва приметна она граница која дели субјективно и објективно, лично осећање и осећање света. Имао је јединствено осећање живота. Под теретом снажне емоције повијало се и само биће песничково док се није скршило као једра сирова стабљика.“

Гаврило Ковијанић

Живот и књижевни рад Милутина Бојића

